

 Oceněný Srna (ČUK) v Istanbulu (str. 2-4) 1. 3. 2012

pÚvodní foto / **Jiří** v záři reflektorů * **Reportáž** / Václava **Šípoše** z polského podzemí * **Z pošty** / Brňák **Vaněk** v Praze * **O humoru** / **Vystřiženo** z českých novin * **Glosa** / **Kreslit nebo fotit? - Tot' otázka!** * **Ze Slovenska** / **Egyptské** naděje pohasly; **Prešovský Mozog** bude i letos * **Citát týdne** / **Fridrich** o smíchu * **Časopisy** / **Vico** pro **Korene** č. 11-12 / 2011 * **Do archívu** / Portréty **Jaroslava Kándla**; **Korene** o **NC 2011**; **Pozvánka do W.** * **Ze světa** / Chorvatsko; USA; **Slíva** v Moskvě; **Taus-sig** v Torontu; **ČUK** ve Varšavě * **Dokument** / **"Háro"** co zdroj nedorozumění * **Kdo KdeKdy(a)Co** / Výstava **"Cesta světla"** v **Linkově Kolíně**; **Konec animátorů** v Česku?; **Srna** zve do **Jablonce n. N.** * **Pozn.:** **Vico**: nejprve nominace, pak **šmytec!** * **Komiks-News** / #223 * **Výsledky** / Itálie; Čína; Polsko (**Slíva: 2. cena!**) * **Propozice** / Itálie, Ukrajina, Německo, Kanada, Brazílie * aj.

Týdeník České Unie Karikaturistů * X. ročník!

(Zprávy ČUK č. 462/3)

<http://www.ceska-karikatura.cz>

Číslo 2012 / 9/10

OBRÁZKY: KÁNDL, BARTÁK, KOVAŘÍK, PLOTĚNÁ, SLÍVA, LUCZYŃSKI, SRNA, PLOTĚNÁ, VICO, VANĚK, GEPP, NASSERI, POSTRUZIN, WOLDHEK, PUNTARIČ, REISENAUER, TAUSSIG, GEORGIEV, SZUMOWSKI aj.

pÚvodní foto / **Z ceremoniálu soutěže „Turistika“ v Turecku**

Jiří Srna (v popředí) převzal při ceremoniálu během istanbulského veletrhu cestovního ruchu zvláštní cenu za svou kresbu pro mezinárodní soutěž na téma „Turismus“. A už se těšíme na podobný snímek, na kterém přebírá další trofej také další **Jiří - Slíva** II. cenu v Legnici!

Reportáž... / ...od oceněného turisty Jiřího Srny z Istanbulu

Když našinec dostane pozvání do nějaké exotické destinace, je to vždycky milé. A pokud tam závoveň přebírá ocenění za humorný obrázek z rukou ministra kultury, tak to už je nefalšovaná sláva. Tentokrát se štěstěna usmála zrovna na mne. A já, na náklady pořadatele mezinárodní soutěže cartoons, odlétal se společností Turkish Airlines do Istanbulu. Nebudu podrobně líčit, jak já, poněkud roztržitý, nezkušený, stárnoucí pán, nedokázal otevřít bránu parkoviště na pražském letišti, až musel zasahovat servis... ani to, že jsem se nejprve ocitl omylem na terminálu pro balíky, bedny a obchodní zásilky... ani to, že jsem si pro neznalost cizích jazyků objednal v letadle místo pomerančového džusu protlak z rajských jablek, po kterém jsem se v pěti letech pozvracel... Co taky jiného čekat od humoristy, že.

Na letišti v Istanbulu mne očekával s cedulkou v ruce, na které bylo napsáno mé jméno, jeden z pořadatelů akce.

Čímž mi spadl kámen ze srdce a úvahy, jak se dostanu z letiště do hotelu, jehož jméno jsem ani neznal, se rozplynuly jak pára nad hrncem zelňačky. Jedeme městem, které oficiálně obývá 15 milionů obyvatel. Neoficiálně zde ovšem žije asi 20 milionů lidí. Jedeme městem, jehož vzdálenost z jednoho konce na druhý je přibližně 70 km. Jedeme městem, jehož jedna část patří Evropě a druhá Asii. Moderní čtvrti výškových budov asi po půlhodině jízdy vystřídají domy starého města. Spousty krámečků, zdi starého byzantského opevnění, omšelé činžáky, mešity, minarety, nekonečné šňůry aut valících se za halasného troubení klaksonů odněkud někam podle jakýchsi intuitivních pravidel silničního provozu, které jsem během svého celého pobytu nedokázal rozšifrovat.

Bulhaři se v Turecku člověku moc hodí

Přivítání v hotelu je velmi srdečné a přátelské, i když turecky ani anglicky nerozumím ani slovu. Pokouším se prosadit s němčinou s minimální úspěšností. Nakonec jako trumf z rukávu vytahuji ruštinu, jejíž znalosti z gymnazijního studia ještě nesetřel čas. A vida... Jazyk našich někdejších bratří na věčné časy se osvědčuje. A tak se postupně dozvídám, že šofér, který mě do hotelu vezl je Bulhar, který před lety z rodné země do Turecka přicestoval i s celou svojí rodinou, významný turecký kreslíř Mehmet Kahraman je stejného původu...

Po dni plném událostí a novinek je na pořadu slavnostní večeře. V luxusní restauraci na střeše výškového hotelu v centru města usedáme k dlouhému stolu. *Trayko Popov* z Bulharska, *Mehmet Kahraman* z Turecka, *Abbas Naaseri* z Iránu, *Ömer Cam* z Turecka, *Damir Novak* z Chorvatska, co jméno, to několik desítek významných ocenění ve světě za tvorbu cartoons. A mezi nimi já... začátečník... jako bych tam spadl z jiné planety. I když vědí, že nejsem nijak známý a neoplývám cenami, nikdo mi to nedává najevo a berou mě bez problémů do party... A pod námi, za skleněnými stěnami restaurace žije Istanbul. Svítí světla automobilů i obchodů, navzdory padajícímu sněhu a studenému větru proudí ulicemi davy lidíček, neonové reklamy na všechno možné i nemožné se odráží na mokré dlažbě chodníků a ulic.

Během večeře se mi podaří pobavit a rozesmát ostatní. Číšníci neustále přinášejí na stůl nějaké pochoutky a laskominy, a my uzobáváme, ochutnáváme. Mezi tím mi také přinesou plochý, plastový váček. A já v domění, že se jedná o tatarskou omáčku nebo kečup, sáček pomalu opatrně otevírám a snažím se jeho obsah vymačkat do talíře. Následuje salva smíchu u celého stolu. A do talíře přes veškerou moji snahu nic neleze. Otevírám tedy otvor důkladněji. Namísto očekávaného sosu zjišťuji, že se v obálce ukrývá ubrousek na utření rukou, napuštěný voňavou dezinfekcí. Těžko by mi uvěřili, že to, co je v Turecku běžné i v bistroch na méně rušných ulicích, v Čechách neexistuje. S úsměvem tedy pokrčím rameny a přijímám roli kašpara večera.

Téma: Turistika, turistika, turistika...

Nadchází den **D**. Vernisáž a předávání cen. Po hodině jízdy mikrobusem se ocitáme v areálu výstaviště, kde se koná mezinárodní veletrh cestovního ruchu. Jeho součástí je i výstava oceněných prací mezinárodní soutěže kresleného humoru na téma turistika. Výstavu si instalujeme my, ocenění autoři, sami. Celkem tedy veřejnosti představujeme deset vítězných obrázků. Umístěné jsou na dřevěných stojanech na podiu, kde se nachází i stánek Univerzity cestovního ruchu a kultury z Eskisehiru, pořadatele soutěže. Cestováním davů prochází kolem našich obrázků, někdo se zastaví, prohlédne si je, pousměje se nebo i nahlas zasměje... A já stojím opodál a užívám si to.

Za ruku mne bere šofér, se kterým jsem jel z letiště a vtahuje mě mezi bezpočet stánků a výstavních prostor hotelů a turistických lákadel, nabízejících nezapomenutelné dovolenkové zážitky právě v jejich zařízení. A u každého stánku podávají k ochutnání zaručeně pravou, nefalšovanou tureckou národní pochutinu. Kuličky, placičky, kostičky, tyčinky...

Jednou sladké, jindy kořeněné a slané, zelenina, turecký med s pistáciovými oříšky, turecká káva, čaj, horká smetana se skořicí, medové perníčky. Díky nadstandardní péči řidiče jsem nucen vše poctivě ochutnat. A vzpomínám na svou ordinaci v Jablonci. Pokaždé, když ke mně přijde pacient s tím, že odjíždí na dovolenou do Orientu, vybavuji ho na cestu poučením, že kdyby se v cizině náhodou neposral, tak to je jako kdyby nikde ani nebyl. A teď držím v ruce Černého Petra já. Nyní, z klidu domova, mohu zodpovědně prohlásit, že obavy stran reakce záživacího traktu byly liché. A já svoji průpovědku pro turisty východním směrem budu muset příště zásadně poopravit. V podvečer konečně přichází ministr

kultury Turecka i se svými náměstky a předává nám osobně ceny. Hlouček fotografií pod podiem cvaká aparáty a my, jeden po druhém přebíráme z jeho rukou skleněnou plastiku, která zobrazuje ruce, držící slunce. Uprostřed toho slunce je název soutěže a pod ním naše jména. Taky nám něco říkal... a já kýval hlavou a usmíval se. A ničemu z jeho proslovu nerozuměl, neboť to bylo v turečtině. A tak, kdyby mi náhodou během proslovu třeba nabízel rajčatový protlak, mohl jsem ho mít po padesáti letech v krátkém časovém intervalu dvakrát

po sobě. Sedm minut slávy trvalo ve skutečnosti asi dvě minuty. Nejvýš tři. Ale člověku to připadá určitě jako půlhodina. Ministr mizí i s celým aparátem v bludišti stánků a reklamních panelů. A já mám v ruce skleněnou plastiku, která dokazuje, že to, co se právě odehrálo, nebyl sen.

Humor, Hudba, Hody...

Ještě tentýž den nás čeká slavnostní večeře. Tentokrát v tradiční Istanbulské restauraci. Hudbu obstarávají místní muzikanti, brnkající na jakési podivné strunné nástroje, mající ovšem silně znepokojující kvilivý zvuk. Do toho ve stejném duchu zní píšťala, stařík mydlí kostnatými prsty do bubnu. Patrně jsem jim do rytmu dobře a nahlas tleskal, což je povzbudilo k vyššímu výkonu. Vyvrcholení nastává v momentu, kdy se jeden z muzikantů zvedá a podává mi svůj nástroj, abych si taky zahrál. Posunkovou řečí mu sděluji, že jsem kontrabasista. Patrně pochopil, neboť na-

značuje, zda umím i smyčcem. Opět posunky sděluji, že ano. Uznale pokyvuje hlavou, usedá mezi své. Zda tedy pochopil, že hraju na basu, to nevím, ale každopádně je mu jasné, že se smyčcem to zvládám.

Předposlední den pobytu je věnován návštěvě Istanbulu. Mešity... muzea... zlatý bazar... Naštěstí je vše nedaleko od sebe a tak se pěšky posouváme od jedné pamětihodnosti k druhé. Během procházky Grand bazarem šeptám svému bulharskému Turkovi, že mě zlato nic moc neříká, že mám mnohem raději knihy. Bere mne tedy z hloučku ostatních, kteří dál pokračují v nákupech s průvodkyní, a vede do knižního bazaru. Ptá se mne, jestli konkrétně sháním nějakou knihu. Rusky vysvětluji, že přesně nevím, ale rád bych si koupil nějakou obsáhlejší publikaci o tureckých karikaturistech. Teda jestli nějaká taková existuje.

A světe div se. Existuje. Mladík, prodávající v maličkém obchůdku stohy knih leze kamsi po žebříku, po chvíli slézá a v ruce třímá velice slušně vypadající bichli, mapující nejvýznamnější turecké kreslíře humoru od roku 1880 do roku 1965. Je v ní 74 autorů a každému patří jedna dvoustrana, na které představuje svojí tvorbu. Takže, kromě skleněné vítězné plastiky, už druhá trofej z výpravy! Jsem navýsost spokojený.

Večer se opět koná ve velkém stylu. Večeře se tentokrát odehrává v istanbulsém kabaretu. Pojídáme chutnou krmi za doprovodu ladných, krouživých pohybů břišních tanečnic. Jedna z nich dotančí až ke mně a s úsměvem očekává, že jí za její ohnivou produkci zasunu papírový penízek za podprsenku. Jenže já svůj papírový penízek již utratil za encyklopedii tureckých kreslířů. Což bych jí nedokázal vysvětlit ani v češtině, natož v turečtině. Zbylo mi sice několik kovových mincí... ale ty by jí mohly třeba studit...nebo i vytahat ten kousek hadříku, kryjící její bujná ňadra... každopádně jsem v žádném filmu neviděl, že by bohatí zhýralci zasouvali tanečnicím za prádélko kovovky... Z nesnázi mne vysvobozuje profesor Nazmi Kozak. S chápavým úsměvem zaloví v peněženke, vytahuje stejný obnos, jaký já utratil v knihkupectví (proboha!)... a tanečnice s úhledně složenou bankovkou za kraječkou prádla spokojeně odskotačí a mizí v přítmí podniku pro další honoráře.

Ráno vstávám v šest hodin. Ne že bych byl ranní ptáče. Ale z minaretů, na jejichž vrcholcích jsou umístěny ampliony se line zvučná táhlá melodie, zvoucí věřící k modlitbě. Každodenní ranní rituál.. Přemýšlím, že kdyby se to zavedlo taky v Jablonci, nepotřeboval bych budík a do ordinace bych přicházel vždycky včas. Možná, že se toho někdy, v rámci stále se šířícího multikulturalismu, třeba i dočkám.

Po snídani odcházím sám k moři. Být v Istanbulu a neomočit si alespoň ruku ve slané vodě bych považoval za smrtelný hřích. Slunečno...azurové nebe...rackové bezstarostně krouží mezi bárkami a loďkami. Stojím, mlčím, dívám se a loučím. A ti velcí bílí ptáci ani netuší, že už za pár hodin i já navštívím jejich životní prostor, abych dal sbohem tomuto úžasnému, pohádkovému městu. Abych dal sbohem báječné, veselé partě kreslířů z celého světa i obětavým a skvělým organizátorům z univerzity v Eskisehiru.

Anebo na shledanou...?

Jiří Srna, Istanbul

Na snímku: Ömer Cam, Damir Novak, Abbas Naaseri, Mehmet Kahraman...

Reportáž / Václava Šípoše z polského podzemí a nadzemí

Mezinárodní „workshop“ karikaturistů v polské Wieliczce

Polští Wieliczka jsou především solné doly a v současné době již skanzenem o tom, jak se dobývala sůl. A protože sůl může být i zdravá, je zde léčebné sanatorium a to přímo v dole, kde se dá i léčit horní cesty dýchací.

V tomto prostoru se odehrávalo pracovní setkání karikaturistů polských a dvou českých, tedy **Kovaříka** a mne, tedy **Šípoše** ze Studénky. S mlouvou nebyl problém žádný, naopak se Poláci dožadovali ať hovoříme po česku. **Břetislav** mne nabádal abych popisoval akci bez "šchieguluv" tedy bez detailů, takže se omezím spíš na můj osobní dojem.

Dostali jsme zde úkol pojednat nějak dobývání soli, či cokoliv co se týká muzea Wieliczka. Průběžně jsme procházeli muzeem pod zemí, abychom se inspirovali. Aby byl dojem opravdu hluboký, přespali jsme tam dole pod zemí jednu noc. Přijeli jsme tam v sobotu a do středy, kdy se už ale odjíždělo, jsme procházeli takto solným bludištěm a mezitím kreslili v místě muzea na ubytovně, všichni pohromadě, až do noci své kresby na výstavu, která se uskuteční v muzeu v dubnu.

Před šesti léty se zde konal podobný plenér, takže bylo možno shlédnout i katalog, bychom se takto nedopustili opakovaných vtipů. Myslím si však, že naše myšlenky se ubíraly svou cestou. V mém případě tedy převážně portrétní karikaturou. Podle mého jsem byl přínosem i pro polské kreslíře, takže to vypadá, že letošní katalog bude složen z portrétní karikatury i kresleného humoru. Snad se zde vleze i kresebný záznam z oficiálního posezení s vedením Muzea, který jsem takto na A3 perem zaznamenal a i posléze nás zde nechali dále tvořit...

Myslím si, že oboustranně jsme se poučili co a jak se dá dělat. Můj kreslený humor zachraňoval svou klasikou Břetík. Pro mne i mimo jiné bylo satisfakcí, že když si u nás doma ve Studénce Břetislav prohlídl moje fotografie, posléze mi mejlem sdělil, že ty své vymazal, bo se na to nedalo dívat. Ty moje z části lze shlédnout na <http://blog.respekt.ihned.cz/fotografie/>
***

Chtěl bych takto pozdravit naše kolegy v Polsku. Hodně jsme toho probrali a já jsem na výsost šťastný, že jsem mohl poznat kolegy kreslíře, každý dělal jinak a tak nějak každý byl v tom svém dobrý. Když je kreslíř v širém okolí v podstatě osamocen, je toto posilou pro tvorbu.

Srdečně zdravím i do Polska!

Václav Šípoš - *tylko bez ścieguluw...*

Obrázky: **Václav Šípoš** (na nich oba naši - celofousatý muž je polský kreslíř **Dariusz Pietrzak**, autorem slané kresby je **Slawek Luczyński**)

Z pošty / **Luboš Vaněk**: pilný Brňák v Praze

Valentinský TV-Vaněk

Zdravím z Brna, avšak posílám fotky z Prahy. V úterý 14. 2. jsem *rychlokreslil* portréty a karikatury na valentýnské akci TV Prima v OC Arkády na Pankráci. Tam jsem se setkal mimo

jiné se **Zeleným Raulem Štěpánem Marešem** (nechal se ode mne "zprznit" - viz. foto). Když už jsem byl v Praze, tak jsem navštívil Černínský palác a vytvořil předvolební plakát knížeti **Karlovi** (též příkládám). Chystám se nyní rychlokreslit na velkém *Plese policie* ČR, tak doufám, že mě nezavřou a nebudu čmárat jen po zdech v cele ;))

Lubomír Vaněk, Brno

Citát na tento týden / **Smícholog musí jít příkladem**

Smát se můžete kdykoliv, říká učitel jógy, který využívá smíchu jako léku...

“Štěstí je subjektivní věc, závislá na spoustě vnějších podmínek. Podobně je to u humoru, protože člověk musí myšlenkově zpracovat to, co vidí nebo slyší, musí to pochopit, rozhodnout, jestli je to vtipné a jestli se chce smát. Naopak stav radosti si můžete uměle navodit zevnitř. Tím, jak se snažíme rozpohybovat radost tělem, není závislá na žádných dalších okolnostech. Smějeme se jenom proto, že jsme se rozhodli smát.

Pomáhá, když vidíte, že se smějí ostatní. Musíte se také cítit bezpeční. Nesmí být kolem vás lidé, se kterými máte nějaký vážný konflikt nebo někdo, kdo se vám bude posmívat.”

Petr Fridrich, učitel jógy smíchu (**Respekt** 25/2011)

NO COMMENT

Novinárska súťaž karikaturistov

V Týnskej literárnej kaviarni v Prahe prebieha od októbra výstava českých a slovenských karikatúr. Prijemným prekvapením pre autorov vystavovaných kresieb bolo, že záštitu nad ňou prevzal minister kultúry ČR Jiří Besser. Brali to ako ocenenie svojej práce, veď tento druh novinárskeho a zároveň výtvarného žánru nebyva často v strede záujmu nielen oficiálnych kruhov, ale v mnohých prípadoch ani samotných médií.

No Comment je názov kolekcie kresieb autorov, ktorí sa buď sami alebo prostredníctvom periodika, v ktorom publikujú, prihlásili do súťaže Novinárska cena, ktorú už siedmy rok vyhlasuje Nadácia otvorenej spoločnosti – Open Society Foundation v Bratislave v rôznych novinárskych žánroch vrátane kategórie kreslený vtíp, komiks a karikatúra.

Kým doteraz išlo len o súťaž publikujúcich autorov zo Slovenska, tohtoročná Novinárska cena 2010, organizovaná s partnerskou Nadáciou Open Society Fund Praha, bola otvorená i pre českých autorov.

Tento presah do nedávnej spoločnej republiky možno jednoznačne vnímať len pozitívne, ale dalo by sa tu nájsť aj niekoľko negatív, a pritom netreba ani veľmi zaujať hľadať. Tie však vyplývajú pravdepodobne len z nedostatočnej komunikácie spoluorganizátorov a tiež istej neskúsenosti pri oslovovaní autorského potenciálu najmä na českej strane. Za istú mieru pochopenia sa prihovára len skutočnosť, že českí partneri organizačne naskočili do niekoľko-ročnej zabehutej súťaže.

Aj keď si osobne nemyslím, že napr. takí autori ako Vladimír Jiránek či Vladimír Renčín by sa do súťaže sami iniciatívne hrnuli, fakt je ten, že na českej strane bola oproti slovenskej nápadná absencia autorov, a tak vlastne kvalitu ani nebolo kde hľadať. Prítom už vyše 20 rokov veľmi aktívne pôsobí v Prahe Česká únia karikaturistov (ČUK) so svojim elektronickým týždenníkom e-GAG, v ktorej je organizovaná asi stovka karikaturistov, a nielen českých.

Tí sa však o súťaži dozvedeli len sprostredkovaním a ešte k tomu na poslednú chvíľu...

O výsledkoch tejto súťaže sa však rozhodovalo už skôr, keď porotcov dodala tak slovenská, ako aj česká strana.

Tá v danej kategórii určila štyroch nominantov na jedinou cenu, a to troch autorov zo Slovenska (Jozef DANGLÁR Gertli, Martin SHOOTY Šutovec, Fedor Vico) a z českej strany Miroslava Kemela, publikujúceho v MfDNES. Toho nakoniec porota určila za víťaza, a tak si Miroslav Kemel na slávnostnom završení súťaže Novinárska cena 2010 v Bratislave na pódiu v priestoroch bývalého kina Praha cenu prevzal. Výstava s názvom NO COMMENT bola zároveň inštalovaná v priestoroch NOS v Bratislave a reінštalovaná ešte v Prešove a v Košiciach. Inštalácia v Prahe je prístupná pre verejnosť do desiateho januára budúceho roka.

Fedor Vico

Časopisy / Korene: Vico o Česko-Slovenské Novinárske Ceně za karikaturu 2010

Slovenské Korene, spoločenský, kultúrny a rodinný dvojmesečník Obce Slovákov v Praze s celostátnou pôsobnosťou pro všechny Slováky, ve svém posledním loňském vydání (č. 11/12) přinesl dvoustránkový, převážně obrazový materiál o výstavě **“No comment”**, jejíž zahájení a náplň jsme v GAGu před časem zaznamenali a také okomentovali.

Osmičku vtípů, plakát a snímek ze zahájení doprovází zasvěcený text **Fedora Vico**, který byl na vernisáži přítomen a mohl do “Korenů” přispět i pohledem z české strany, před rokem poněkud rozpačité ze zastoupení nejlepších českých autorů...

Text pro úplnost přinášíme vedle, vzhled celé dvoustrany najdete dál v tomto čísle. Nejsme si tím stoprocentně jistí, ale máme dojem, že žádné z českých tištěných periodik se takto detailně a se znalostí věci výsledkům soutěže, resp. nominacím a udělení cen za cartoon v novinách SR + ČR nevěnovalo. Většinou se v pražských redakcích spokojili s konstatováním, že ve společné kategorii získal cenu Čech: **Miroslav Kemel** z MfDNESu. Otázku, proč ne třeba **Renčín**, **Slíva**, **Barták** anebo **Jiránek** si nikdo nepoložil. Kdyby se totiž na to zeptal, musel by se zajímat o to, zda vůbec byli mezi soutěžícími a nominanty. A museli by si vzápětí položit následnou otázku: proč ne?

Nevím, zda si k autorům anebo jejich redakcím letos pořadatelé cestu našli a soutěž se tak stala z české strany reprezentativnější.

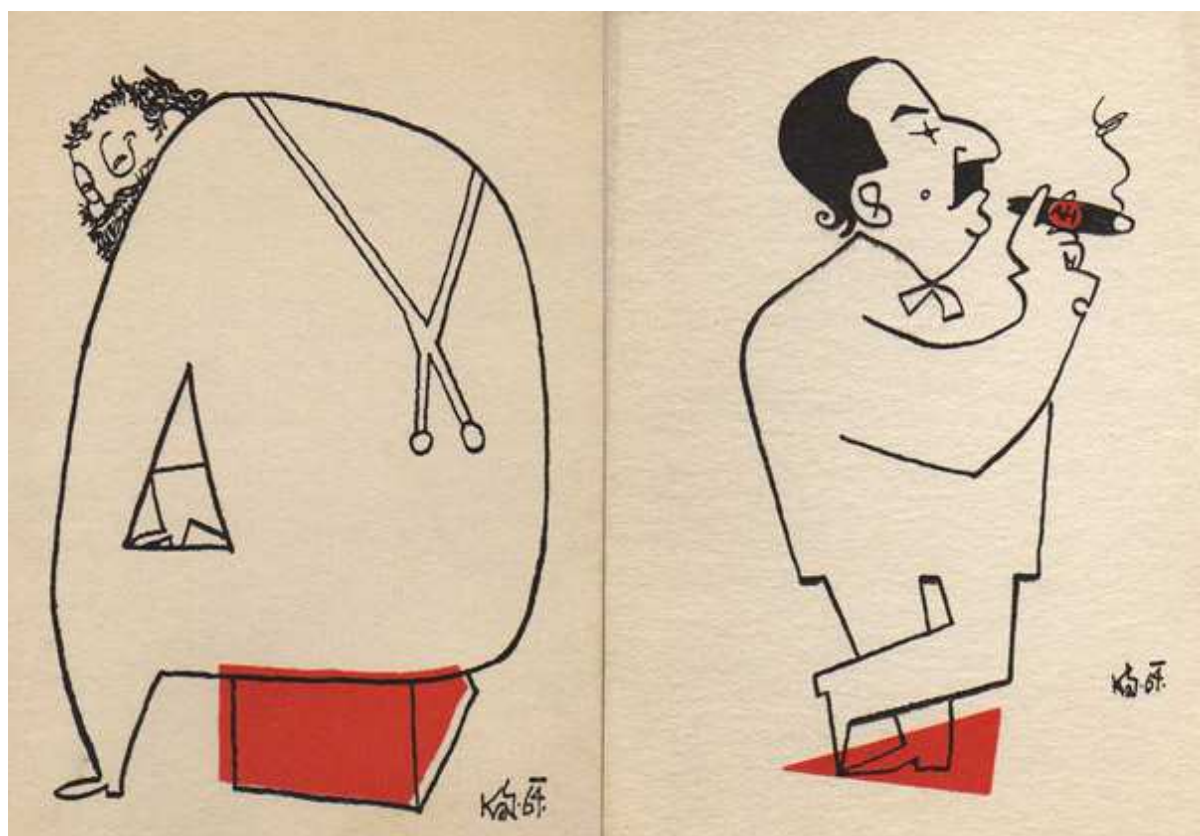
Nebylo by slušné předjímat, ale nezdá se, že by za rok 2011 mohla být účast českých kreslířů vtípů oproti minulému ročníku větší. Na domácí scéně se situace v periodickém tisku rozhodně nezlepšila, pokud jde o prostor a účinné využití tohoto úderného žánru na stránkách deníků ani časopisů.

Jak víme z pošty (některé příspěvky jsme letos už v GAGu otiskli) spousta z autorů soutěž vynechá, neboť cítí, že s vtipy publikovanými v jakémsi bezvýznamném tisku nemá na ocenění (ale ani na dobrou prezentaci svých schopností) šanci. Někteří dali na slovo e-GAG-mena, jenž autory vyzval k “donkichotskému” boji - a tak kupř. **V. Šípoš** nakonec něco svých obrázků z regionálního tisku poslal. Tak jako ti, kteří nepřestávají mít naději, že se v novinách v této věci cosi změní.

A to zatím mluvíme pouze o cartoons; ovšem původní české stripy jsou na tom v novinách snad ještě hůř...

Více se o situaci (a samozřejmě též o úrovni a oceněných karikaturistech za rok 2011) dozvíme po 3. dubnu, kdy proběhne v Bratislavě zasedání čtyřčlenné jury. A pak si o tom všem budeme moci povědět více.

Ivan Hanousek

Pohlednice Jaroslava Kándla

Byla to celá sada korespondenčních lístků, jejich líc tvořily portrétní kresby spisovatelů z pera **Jaroslava Kándla** - zachytil na každé pohlednici jednoho českého autora. Kolik jich bylo celkem, se asi někde dá zjistit, určitě jich bylo více než tucet. Tehdy ještě mladému archiváři lze snad prominout, že z kreseb neuchoval kartičky s autory typu *Zdeňka Pluhaře* anebo *Jana Pilaře* a schoval si jen portréty lidí mu milých anebo ho zajímavých. A tak si při pohledu na portréty **Jana Wericha** a **Adolfa Hoffmeistera** z r. 1964 jen doplníme, že pohlednice byly opatřeny logem „Československý spisovatel 15 let“ **1949 - 1964**. A malým nápisem: *Knihy - umělecké předměty, Klub přátel poezie, v kulturním středisku Československý spisovatel Praha 1, Národní 9*. V této v prodejně se propagační kartičky rozdávaly a na památné „horní“ minigalerii v prodejně *u Topiče* se zřejmě k tomu konala i výstavka originálních kreseb *Jardy Kándla* (nepleťe si, prosím, s *Bohoušem Kandlerů!*) (G)

Ze Slovenska / O Egyptu

V Káhiře se višegrádský humor nepředstaví

Kazem Kanalou chystaná výstava karikatur států V4 se nekoná pro chaotickou politickou a špatnou bezpečnostní situaci v zemi faraónů. Jak píše do Bratislavy **Peter Zsoldos**, velvyslanec SR v Egyptě:

"Velvyslanci Českej republiky, Maďarska a Polska v Káhire prijali s nadšením správu vlni v septembri o našej iniciative a okamžite prisľubili svoju účasť na vernisaži výstav, tak v hlavnom meste, ako i v Alexandrii. Slovensky honorarny konzul Juraj Naggar ochotne ponukol, že pomôže logisticky, a podľa potreby aj sponzorsky. Žiaľ situácia je taká, že pracovníci galérii a štátnych inštitúcií su v štrajku, a privátna sféra je paralyzovaná, alebo sa nachádza v rozpade. Vaša vynikajúca zbierka je samozrejme v bezpečí na našej ambasáde."

Nakonec dal pan velvyslanec pokyn, aby celá výstavní kolekce byla připravena k odeslání na Slovensko a vyjádřil naději, že se výstavu podaří realizovat jinde, samozřejmě se souhlasem umělců. Jelikož nevíme zda vůbec, resp. kteří čeští karikaturisté mají na výstavě své zastoupení (jak víte, pořadatel nepozval oficiálně ČUK ke spolupráci) musí se všichni autoři samostatně domluvit na další participaci s **Kazem Kanalou** ze SÚK. (G)

Glosa / Kreslit? Fotit? Tot' vážně otázka...

Nemálo karikaturistů osciluje na hraně - nejen notoricky známý Dušan Pálka, ale své období měl i Jan Hrubý, víme o Václavu Šipošovi a jistě mnoho dalších už přestoupilo či odskočilo na jistou dobu k fotografování. Nemyslím tím jen ten způsob „Život tropí hlouposti - a my je fotografujeme“, ale spíš fotografii jako druh obrazového vyjádření nějaké myšlenky nebo pocitu. Tzv. „umělecká“ fotografie je už dlouho brána jako mladší, ale rovnocenná sestra malby, kresby a dalších grafických technik. Po nástupu počítačové grafiky vstoupila fotografie zásadním způsobem do tzv. digi-printů, když se stala základem pro další grafické zpracování díla. Už jsme tu na toto téma přinesli pár textů i ukázek - především pokud jde o portrétní karikaturu, která je zřejmě nejjednodušším úkolem pro toho, kdo si umí pohrát s jakýmkoliv fotoportrétem a může na monitoru protahovat nosy anebo rozšiřovat pusy svých „obětí“ do aleluja. Ale fotit je možné i místo skicování exteriérů, doma u stolu se pak podle snímků docela jinak kreslí pozadí (a někdy i postoje nebo gesta figurek).

Fotografování bylo svého času hodně závislé na finančních možnostech autora. Kvalitní fotoaparát, filmy a pak hlavně temná komora, zvětšovač, leštička, řezačka, spousta misek, sklenek s lektvary pro vyvolávání a ustalování, k tomu neuvěřitelná spotřeba drahých fotopapírů. A pak hrozný archív plný negativů... To vše dnes odpadá... A fotit je náhle tak snadné! - I když - kvalitní přístroje (ani licencované programy) nejsou zadarmo.

Toto jsou samozřejmě jen takové obecné řečičky. Každá z těchto vět se dá rozvinout do odstavce či článku a každé lze i nějak oponovat. A mnohý z kolegů by mohl popsat, zda a jak mu osobně fotografie pomáhá (anebo ji nepotřebuje) i o praktikách, které umožňují spojit kreslený humor s tím fotografickým až k ideálu, jímž je - prostě řečeno - jakýkoliv výtvarný humor. Neboli jakékoliv (dobré) výtvarné dílo s nápadem (pochopitelně dobrým) který nejen autora, ale i diváka potěší.

Nyní ale konkrétně. Porovnejme dva různé příběhy dvou zesnulých autorů. Oba se věnovali fotografování, oba jím byli až posedlí. Kdo se častěji vídal s **Dušanem Pálkou**, ten věděl, že kreslení vtípů, které ho slušně živilo v 70. - 90. letech minulého století, bylo právě jen zdrojem obživy. Odmítal připustit, že by ty obrázky, které nám dodnes připadají jako dokonalý archív atmosféry doby a nás -

jejich šašků - měly velkou cenu. Na snímku vidíme Pálku tak, jak se sám cítil: jako fotograf. Cenu pro něho měly jen snímky, které s totální každodenností pořizoval v metropoli. Existují jich nejspíš desetitisíce, ovšem jen na negativech, pouze ta nejmenší špička ledovce vytrčela nad hladinu přístupnou veřejnosti - tedy na výstavě či v publikaci. Dušan se považoval za fotografa, dokumentaristu. Svě snímky - co vím - nearanžoval. Velký počet snímků, které považujeme za vtípné, vznikly proto, že byl sám autor vtípný a měl prostě pro okolní humor „oko“. Měl dar vidět absurdní souvislosti. Svě vtípné kresby naopak okázale nechával v redakcích na dně skříní, kde se skladovaly předlohy vrácené z tiskárny. Dodnes mne mrzí, že jsem je z jedné takové v týdeníku Stadión tu a tam vybral a vrátil mu je. Kdo ví, zda je hned někde nepohodil anebo nerozdal. A kdo ví, kde skončily ty zbylé, po stěhování a likvidaci redakce.

Počátkem února představila *Galerie 1.* (dříve 5.) patro výstavu 120 snímků **Miroslava Tichého**, podivné postavy bezdomovského vzhledu, jenž se všelijak z lecčehos sdrátovanými aparáty typu „domovina“ pořizoval (často tajně) snímky žen - od dívenek po stařenky. A jehož proslavily (typické!) nejmíc voyaérské snímky polonahých slečen, nejen na plovárnách. Často podivně neostré a jinak od pohledu nedokonalé, dohromady však vytvářející fascinující obraz životní posedlosti autora tématem.

V recenzi v MfD (6. 2. 2012) připomíná *Zuzana Drtilová*, že: „nedílnou součástí expozice jsou také fotografy kresby, které kupodivu tolik známé nejsou. A to i přesto, že sám autor se považoval především za výtvarného umělce. V době studií na pražské AVU ostatně platil za nadaného kreslíře.“ A galerista *Petr Šimon* dodává: „Paradoxem je, že fotografie, které Tichého proslavily, mu byly tak trochu jedno. Proto jsou také v tak dezolátním stavu. Jsou často plesnivé, okousané od myši...“

Spořádaný Pálka i podivín Tichý svým způsobem cítili stejně a dělali totéž. Kreslili a fotografovali. Zatímco Tichý považoval své neobvyklé snímky za podřadné oproti kresbě, Pálka naopak považoval svou kreslířskou tvorbu za pouhé řemeslo a tím podstatným pro něho byl odkaz fotografický.

Závěr si z toho můžeme udělat stěžít. Ani u Pálky si nemohu být jist, zda by velké album, tedy sborník chronologicky seřazených podstatných vtipů z denního tisku - bylo pro historii cennější, než stejně tak cílevědomé a uspořádané album jeho fotografií z pražské ulice. I když bych hlavně tu první publikaci ve své sbírce knih cartoons skutečně rád přivítal. (g-men)

O humoru / **Dagmar Hochová; Václav Klaus mladší; Martin Komárek**

Socialismus fotografovala s ženskou něhou, humorem a bez sentimentu

„Síla jejích snímků spočívá v mnohovrstevnatosti. A také v humoru. Na rozdíl od fotografky Dany Kyndrové nejde o drsný sarkastický úšklebek. Dagmar Hochová pracuje spíš s jemnou ironií, která je jemnější, smířlivější a navíc není vyjádřena tak explicitně.“

(*Zuzana Drtilová*, MfDNES 30. 11. 2011)

Rozhovor „Přímo k věci“ s Barbarou Tachecí

„Nějak se nedokážu trápit tím, co si myslí lidi. To už bych se dávno oběsil,“ říká (*Václav Klaus Jr.*) způsobem, že o jeho slovech nepochybujete. Ujišťuji ho, že kdyby z rozhovoru něco vtipného vylezlo, byla bych ráda. „I když se vaše rodina proslavila mnoha věcmi, ale vtip mezi nimi bohužel nebyl,“ dodávám odvázně. „Zvláštní. Já jsem přitom hodně vtipný,“ pravil s pokerovým výrazem v obličejí. Zase jsem se smála sama.

(„Jejíma očima“ MfDNES 1. 2. 2012)

Češi mají smysl pro humor (a pro zlodějnu)

„Většina zdejšího obyvatelstva si myslí, že máme nejlepší zloděje a lupiče na světě. Jsme hrdí na své zlaté ručičky, umění improvizace a smysl pro humor. A také na to, že naši zloději ukradnou všechno, co není přišroubované, a dokonce i to, co přišroubované je, a zmizí s tím jako Houdini...“

(*Martin Komárek* „Přešlap“ MfDNES 14. 2. 2012)

Dokument / **“Háro” s malým nedorozuměním**

Koncem léta minulého roku jsme v GAGu přinesli příspěvek, v němž se **Daniela Pavlatová** brání proti nařčení, že by Neprakta svým dílem patřil k sluhům komunistického režimu pokud jde o protimáničkovské vtipy v Dikobrazu i jinde. V této souvislosti padlo i jméno kolegyně **Marie Plotěné**, která se vzápětí ohradila proti tomu, že by i ona vtipy na vlasatce vytvořila... Potom, během delšího onemocnění Jiřího Wintera, jsme průběh causy **“Háro”** v GAGu nesledovali a po smrti Neprakty jsme už dál v informacích nepokračovali. Později však došlo i k výměně dopisů mezi Plotěnou a vdovou po Jiřím Winterovi. Považujeme za povinnost vzniklé nedorozumění pro úplnost vysvětlit, podstatné části z dopisů publikovat a tím celou věc uzavřít

(G-men)

Vážená paní Pavlatová,

je mi líto, že Váš manžel a náš kolega kreslíř a významný český humorista Jiří Winter - Neprakta není již tento rok mezi námi. Mám na něho z těch několika setkání na vernisážích v Praze jen pěkné vzpomínky, byl to nejen vtipný kreslíř, ale i pravý gentleman. Chtěla jsem Vám vyjádřit svou soustrast bezprostředně po jeho skonu, ale pořád jsem čekala, jestli se již dříve neozvete sama.

Ano, čekala jsem, zda nenapravíte omyl, který se vyskytl ve Vašich řádcích v souvislosti s knihou "Háro", v článku na stránkách e-GAGu. Ten článek - Vaše reakce, na nemilé obvinění autorů Hára ze zesměšňování "mániček" českými karikaturisty za minulého režimu, byl otištěn v létě 2011 v e- GAGu a možná i jinde. S nemalým údivem jsem si tehdy ve Vašem článku mezi jmenovanými karikaturisty přečetla i své jméno. Dobře přitom vím, že jsem nikdy nic podobného nenakreslila. Nevím jakou nepozorností jste Vy, ...nebo ...snad psal ten článek místo Vás někdo jiný ? ...použila v kontextu mé jméno. Je mi trapně o tom psát, ale na stránkách e-GAGu a v myslích jeho čtenářů a mých kolegů karikaturistů figuruje dosud tato zjevná nepravda a pro mne i křivda. Však jsem se proti tomu ihned ohradila a má reakce vyšla brzy v jednom z následujících e GAGů. Předpokládám, že jste ty řádky četla, že Vám je pan Hanousek poslal. Omyl se dal přece závčas napravit...

Tenkrát jsem chtěla psát autorům i redakci "Hára" a žádat o vysvětlení a odvolání křivého nařčení. Když se mi kniha "Háro" dostala konečně do rukou, zjistila jsem že v ní samozřejmě

nemám ani jeden obrázek a mé jméno se v ní ani nevyskytuje. Jinak také být ani nemohlo...

Nevím jakým nedopatřením..., chci věřit že ne úmyslem, jste mé jméno zaměnila za jméno docela jiné autorky, jejíž nevíthoučkový vtípek se tam, vedle kresby paní A. Dostálové, objevil.

Omyl se stane, jistě..., všichni jsme chybuji... Možná, že jste moji následnou písemnou reakci také vůbec nečetla a zůstáváte v omylu... To je také důvod, proč se ožívám.

Pro soudného člověka bylo zřejmé, že pravda nakonec nebyla tak žhavá, jak se v knize "Háro" líčilo... Jistě i pan Neprakta věděl své.... Budiž, stalo se. Každý si může myslet své a také si myslí. Nebylo by však dobré, aby informace byly nadále zavádějící a nepravdivé. Z tohoto důvodu Vás žádám o spravedlivé napravení omylu.

Moc Vás zdravím a přeji Vám v roce 2012 lepší zážitky a vše dobré! **Marie Plotěná, Brno**

Vážená paní Plotěná,

děkuji Vám za soustrast, milý mail i krásné PF. Velice se omlouvám za mail bez diakritiky {mam vypuceny synuv pocitac} a ještě více za omyl,

díky němuž jste se nedopatřením ocitla mezi výtvarníky, jejichž dílo nakladatelství Revolver Revue zneužilo ve své knize Háro. Nevím, zda je to dostatečná omluva, ale když se řekne "česká karikaturistka", automaticky se mi vybaví Vaše jméno... Samozřejmě jsou v knize použita pouze díla paní Dostálové a paní Švejdové. Všechny jejich obrázky jsou apolitické a zcela nevinné, jak jste sama viděla.

Vaši reakci v GAGu jsem bohužel nečetla, proto jsem nezareagovala dříve. Ještě jednou se velice moc omlouvám za svoji nepozornost. Jak mohu, prosím, svoji chybu napravit?

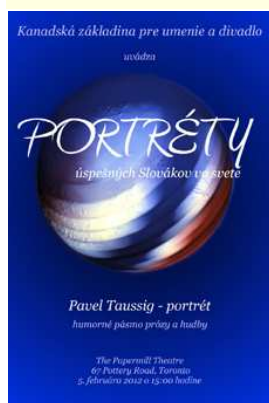
S pozdravem,

Daniela Pavlatová, Praha

Na fotografiích: **Daniela Pavlatová** s manželem (nahore) a **Marie Plotěná** s manželem
Snímky: archiv

Nejsou-li zrovna ceny ze soutěží? Radujme se z výstav...

Jaká to radost, když se dozvíme o výstavě nebo jakémkoliv úspěchu či kulturním vystoupení našeho člověka, člena České unie karikaturistů, v zahraničí! A co teprve pak celou zprávu doplněnou fotografií, reportáží anebo alespoň popisem pod snímky z příslušné události či z vernisáže výstavy. A ještě více se radujeme, když jde o zprávu a fotku z velkého anebo hlavního města ve vzdáleném místě glóbu. A vůbec nejvíc se my v GAGu radujeme, poskakujeme po redakci a voláme „ať žije!“, když se takové zprávy v jednom čísle našeho časopisu sejdou hned dvě. A teď si představte, že tentokrát jsme dostali a proto dáváme dál takové zprávy, opatřené snímky, dokonce tři! Dovedete si jistě představit, jak jsme tu vyváděli, ale popisovat to detailně z dobrých důvodů nebudeme. Třeba byste si pomysleli, že nejsme normální. Ale copak je normální, když ČUK vystavuje velkou výstavu svým předních členů v polské metropoli Varšavě, Slíva hraje na kytaru v Moskvě a čestnému kolegovi Taussigovi věnovali dokonce pásmo z jeho tvorby v kanadském Torontu! O tom všem dnes přináší svědectví rubrika „Ze světa“, která však tentokrát zaznamenala mimořádnou domácí stopu... (r)

Pásmo z **Taussiga** v Kanadě - samosebou s výstavou

5. února 2012 uvedla *Kanadská základina pre umenie a divadlo* v kanadském Torontu v řadě **Portréty** humoristické pásmo prózy a hudby z tvorby **Pavla Taussiga**. Pořad byl složen z humoristických a satirických textů, uveřejněných ve slovenském a českém tisku od r. 1964 až dodnes. Návštěvníci si mohli také prohlédnout výstavu jeho pověstných koláží a bublináží. Další se promítaly v průběhu programu jako ilustrace. V letáku k události se připomíná nejen Taussigova práce v redakcích **Roháče**, **Pardonu** a **Titaniku**, ale také jeho vazba na zdejší nakladatelství manželů **Škvoreckých '68 Publishers**, které mu během jeho pobytu v exilu vydalo album výtvarných děl **“Bibé, ale naše”** a sbírku satirických povídek **“Jedinečná svята”**. (r)

Koláž: **Pavel Taussig** (téma víno); Snímek: **archív autora** (Toronto)

ČUK vystavuje v Českém centru ve Varšavě

Ve čtvrtek 16. února byla v 18 hodin zahájena výstava vybraných autorů ČUK ve výstavních sálích Českého centra ve Varšavě. Výstavu zahájila ředitelka centra *Pavla Foglová* spolu s mojí maličkostí (ČC mi uhradilo náklady na cestu i pobyt). Paní ředitelka po hovořila o humoru z obecně filosofického hlediska, já se pokusil svůj projev zaměřit na naši unii a také na některé konkrétní práce vystavujících kolegů, na kterých jsem se snažil demonstrovat možnost vícevrstevné pointy u dobře provedeného obrázku. **(Viz s kresbou Bartáka na obr. nahoře!)**

Po oficiálním úvodu jsem pak nabídl přítomným účastníkům vernisáže zhotovení rychlé karikatury, což bylo přiměřeně využito a snad i oceněno **(Viz dolní foto!)**

České centrum ve Varšavě vyvíjí bohatou činnost, měsíčně organizuje na dvacet až třicet akcí, včetně výstav v prostorách vlastních i pronajatých. Přednášky, besedy, půjčování filmů, uvádění českých uměleckých souborů, seznamování s českým folklorem i gastronomií. Příprava výstavy členů ČUK probíhala téměř rok, jako první využití naší nabídky – zaslání DVD s našimi obrázky, které pak budou Českým centrem dále půjčovány všem organizátorům kulturního a společenského života v Polsku, kteří o uspořádání výstavy českého kresleného humoru projeví zájem. Tato první výstava byla sestavena z prací 14 autorů, z nichž každý měl vystaveny vždy 4 práce kvalitně vytištěné na formát A3. Po ukončení výstavy ve Varšavě poputuje celá kolekce ještě v dubnu do **Chorzówa** (19. 4. - 3. 5.) a v květnu do **Lódže** (16. 5. - 10. 6.) Autoři, kteří jsou zastoupení v první kolekci: **Barták, Hofman, Koštýř, Kovařík, Lichý, Linek, Novák, Plotěná, Sigmund, Srna, Steska, Šípoš, Taussig, Tomaschoff, Torma, Valocká a Vhrstí.**

Doufejme, že tato forma prezentace naší práce v cizině přinese další zajímavé kontakty i výstavní příležitosti. Paní ředitelka *Foglová* bude o svých zkušenostech se spoluprací s ČUK informovat i ostatní **Česká centra** v dalších evropských zemích, takže se tato možnost bezplatné (z jedné i druhé strany) popularizace **České unie karikaturistů** pravděpodobně ještě rozšíří.

Zprávu ze „služební“ cesty podal:

Břetislav Kovařík, Varšava
Snímky: **archív**

Slíva s grafikami v Moskvě

Už druhou ze tří letošních samostatných výstav, anoncovaných už v GAGu, otevřel minulého víkendu **Jiří Slíva**.

V roce 2012 si ze seznamu s položkami: **Regensburg**, Galerie Bäuml - **Moskva**, Český dům - **Český Krumlov**, Egon Schiele Art Center, může odfajfkovat tu *Moskvu*. **Jiří Slíva** zde představuje od půlky února po dva měsíce 32 svých grafik.

Atmosféra vernisáže byla výborná a skoro domácí. V Českém domě byli zrovna houslista *Šporcl* a klárimetis-*Felix Slováček*, oba z důvodů sólování s ruskými orchestry. Slíva si proto vypůjčil kytaru a se Slováčkem na vernisáži chvíli zajamovali - *Sweet Sue* a pod. Na vernisáž přišel a promluvil sympatický velvyslanec Petr **Kolář**, dříve ve Washingtonu se ženou. Byla i spousta pití. Dorazil také legendární **Sergej Tju-nin** (snímek dole) a tak měl Slíva zprávu o stavu ruské karikatury z první ruky (pusy). A to se ještě dva tamní autoři kreslených vtípů (Smirnov s Tiškovem) ze zahájení výstavy omluvili, že si vše prohlédnou v průběhu tohoto měsíce.

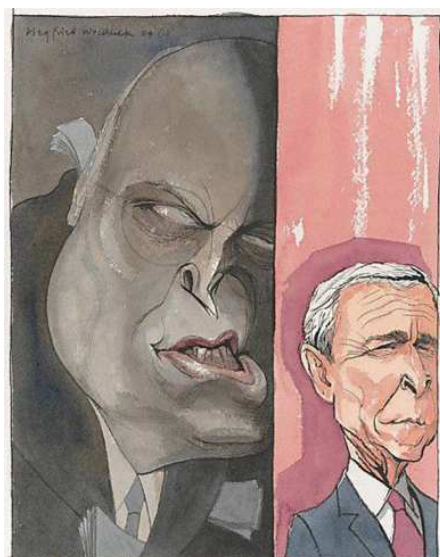
Moskva po jedenácti letech Slívu překvapila, přišla mu daleko lepší. Na každém rohu kavárny, restaurace, opravené domy. A v okolí *Patriarších Prudů* (kam tehdy i nyní Slíva zašel kvůli *Bulgakovovi*) prý ty uličky s výlohami vypadají málem jako *Greenwich Village* v N.Y. City. Jiří konstatoval, že kolem Rudého náměstí je vše vypucované, opravený Balšoj Těátr... Prostě Moskva jako stát ve státě; tolik mercedesů a bavoráků není vidět ani v Mnichově.

Slívovi u sklenky řekli, že prý tam dnes žije 700 000 dolarových milionářů - a to má Moskva asi 13 mil. obyvatel. Tolik zpráva karikaturisty o Moskvě. A ještě: vše je dvakrát tak drahé jak v Česku (jen benzín stojí polovic). (gag)

Foto: **Český dům** a **Klára Ríhová**

ČUK / Úterní posezení v Praze

Také v první březnové úterý se naši členové, kteří mají společnou společenskou potřebu se občas vidět s kolegy, sejdou na sezení v restauraci ve dvoře Novoměstské radnice na pražském Karlově náměstí (vchod z Vodičkovy). Únorový sraz nebyl pro mráz moc početný. (G)

Velká Výstava karikatury v New Yorku

SPAK na svém webu uvádí: Polský list „Gazeta Wyborcza“ přinesl nedávno článek s titulkem „Przez stulecia na owadzich nóżkach“, který je recenzí na stejnojmennou výstavu, otevřenou v newyorském **Metropolitan Museum of Art**. Autorem článku je Anny Arno a můžete si ho celý vyhledat na web-adrese:

http://wyborcza.pl/1,75475,11153431,Przez_stulecia_na_owadzich_nozkach.html.

Výstava v N. Y. představuje satiru a karikaturu v grafice a kresbě od XVI. století až do dnešních dnů. Příznivcům pohyblivých obrázků také rádi nabízíme filmeček:

http://www.youtube.com/watch?v=Kj_Bfrnxj8w

Na obrázku: Dick Cheney a George W. Bush, autor: Siegfried Woldhek (Německo)

Srečko Puntarič oslavil 20. výročí zrození „Felixe“

Felix začal obveselovat čtenáře na zadní straně záhřebských novin **Večernji list** už před dvaceti lety. Narodil se 28. ledna 1992. Po osamostatnění Chorvatska se vtipy s Felixem, jejichž autorem je **Srečko Puntarič**, objevily v humoristické rubrice deníku **Vjesnik**, kde karikatura, jak autor tvrdí, poprvé získala to místo, které si zaslouží v dnešních novinách.

Karikaturista za to je vděčný jedné osobě, která se o to v redakci přičinila - jmenuje se **Krešimir Fijačko** a je šéfredaktorem deníku: „Krešo Fijačko je bio moj prvi urednik i čovjek koji je zaslužan da je Felix krenuo u novinama. Povremeno sam surađivao u **Nedjeljnom Vjesniku**, a on me je gnjavio i inzistirao na dnevnoj rubrici.“ **Viz snímek: Puntarič** (vpravo) a **Fijačko**.

Pak autor dodává, že karikaturu nevidí pouze jako novinový žánr nebo výtvarnou kategorii, ale cítí v ní také filosofickou dimenzi. Bohužel však nevidí budoucnost žánru ve své zemi zrovna vesele:

„*Budućnosti karikature u Hrvatskoj ne daje prevelike izgleda. Autorski rad sve se manje vrednuje, a za titulu karikaturista potrebna su desetljeća marljivog smiljanja i crtanja. U vremenu brzih komunikacija takav spor, filigranski posao zasigurno teško da ima svijetlu budućnost,*“ soudí Puntarič.

Ale zájem o tvorbu dnes už 58-letého karikaturisty v záhřebské galerii **Felix Fun**

Factory je velký. Navštěvuje ji hodně diváků - včetně celé řady Chorvatů z početné diaspory v Austrálii a v Kanadě. (R)

Plná nuše událostí z Polska

Výstava Pietrzaka

Už zítra, **2. 3. 2012 v 17 hodin** v Městské veřejné knihovně v lázeňském městě *Polanica-Zdroj* (ul. Wojska Polskiego 23) dojde k vernisáži *rysunków satyrycznych Dariusza Pietrzaka* s názvem „**Obudź się Polsko**” = “Vzbuď se, Polsko”. **Viz plakátek vedle!** (mh)

Karikatury Arkadiusze Maniuka v Ustroniu Morskim

Ode dneška, tedy od čtvrtka 1.

3. 2012, 18 hodin, vystavuje v *Gminnym Ośrodku Kultury*, v Ustroniu Morskim (ul. Nadbrzeżna 20) **Arkadiusz Maniuk**. Výstava karikatur je tématická: herci a další bohatří scény - vše v rámci konání Mezinárodního dne divadla v tomto městě - a potrvá do konce března. (sp)

Vtip měsíce února: Jerzy Fedro!

Únorovou část soutěže pořádané *Muzeem Karykatury* ve Varšavě (*rysunek miesiąca*) vyhrál **Jerzy Fedro** za kresbu bez názvu. Dvě rovnocenné 2. ceny získali: **Maciej Michalski** a **Maja Gałkowska**. V soutěži, která je určena pouze polským autorům, ještě obdrželi čestná uznání: *Witold Barbara, Michał Graczyk, Jacek Kawa, Dariusz Łabędzki a Witold Mysyrowicz*. Kresby najdete na adrese SPAKU: <http://www.spak.art.pl/index2.php>.

Do finále soutěže se kvalifikovali:

Henryk Cebula, Jacek Frąckiewicz, Andrzej Ganiak, Janusz Krysiwicz, Mirosław Hajnos, Ilona Kopaszewska, Sławomir Łuczyński, Szymon Odzimek, Czesław Przęzak, Waldemar Rukść, Maciej Wierzbicki, Magdalena Wosik a Wiesław Zięba. (SPAK)

Lučištníci, napněte tětivy!

V GAGu už jsme přinesli informaci, že **Andrzej Ganiak** připravuje výstavu o tradiční (historické) **lukostřelbě**, kterou otevřou během letošního závodu lučištníků v **Biskupinie**. Nová zpráva říká, že obrázky přišly od mnoha autorů, rovněž ze zahraničí. (**Viz kresba** vlevo: **Pol Leurs**, Lucembursko) Ukázky z nich se dají shlédnout na adrese: <http://archerykon.blogspot.com>.

Lučištnická deadline je do konce března. Formát jpg, A4, 300 dpi. (ag)

Pietkiewicz v Galerii SATYRYKONU

Ještě před vyhlášením vítězů letošní soutěže a s ní spojených výstav a programů se v legnické Galerii SATYRYKON (Rynek 36) představí na samostatné výstavě kresleného humoru **Grzegorz Pietkiewicz** (**Viz obr. vpravo** výše). Vernisáž je za týden v pátek 9. 3. v 18 hodin a výstava bude otevřena až do 27. 4. 2012. (dp)

Více na: <http://hajnos.miroslaw.w.interia.pl/index.htm>

Výstava "Cesta světla" v Kolíně

Cesta světla

MÝTY, FILOSOFIE A SPIRITUALITA VE VÝTVARNÉM UMĚNÍ
(jedna z expozic velké výstavy, která pokračuje v dalších kolínských galeriích)

KRESLENÝ HUMOR / FOYER DIVADLA 29.3.- 29.4.2012

The exhibition features four satirical drawings:

- Marie Plotěná:** A person with a backpack stands before a signpost with arrows pointing to various celestial bodies like the moon, stars, and sun.
- Břetislav Kovářik:** A man in a long coat looks through a telescope at a group of flying creatures.
- Jiří Slíva:** A group of people sits around a table with a coffee cup on top of their heads, titled "Coffee Spirit".
- Miroslav Barták:** A man lies on a large cross-shaped structure on a wooden floor, while a woman in a red coat stands nearby.

Kolega Linek dal dohromady skupinu osmi kreslířů výtvarného humoru pro expozici karikatur v Kolínském divadle od **29. 3. do 29. 4. 2012.**

Vedle kurátora **Václava Linka** budou vystavovat také další členové **České unie karikaturistů Marie Plotěná, Miroslav Barták, Břetislav Kovářik a Jiří Slíva (viz obrázky!)** a **Lubomír Lichý**. Z hostů mimo ČUK to budou **Hrubý a Matuška**. Výstavu lze shlédnout od pondělí do pátku mezi 8.30 až 15.30 hod. - vyjma polední přestávky. (r)

Česká animace ve psí? Podle **Jana Tománka**, režiséra filmového *Kozího příběhu*, u nás 3D animátoři, specialisté na počítačovou charakterovou animaci, vlastně nikdy nebyli. Kozí příběh animovali cizinci

a nejlepší Češi byli samouci. "Absolventi škol, kde se animace učí, bohužel buď neumějí téměř nic, nebo znají postupy třicet let staré a dnes nepoužitelné." Řekl Tománek Mirce Spá-

čilové. Článek "Proč si **Kozí příběh 2** hledá animátory ve světě" vyšel v *Mf-DNESu* 20. 2. 2012 (str. C8).

Srna vystaví své vtipy po Istanbulu též v Jablonci nad Nisou

Jiří Srna zve kolegy a příznivce na svou výstavu „**Kreslený humor**“, která bude zahájena v úterý **13. března v 17 hodin** v Městském divadle v Jablonci nad Nisou. Dle kresby na pozvánce soudě (viz obr.!) není vyloučeno, že se bude podávat nápoj s bublinkami. Ale zcela jistě je, že zahraje *Bluegrassové trio*. Výstava, která je součástí projektu **Rodáci Jablonecka** bude přístupna

ve foyeru budovy vždy v čase divadelních představení až **do 24. dubna 2012.** (r)

Nejen portréty - umí Reisenauer

Až do 17. března jsou k vidění díla ilustrátora - karikaturisty **Pavla Reisenauera** - 30 rozměrných děl visí v tzv. „*Prager Kabarettu*“ v budově *Elektrických podniků* pod Letnou v Praze 7. Výstava barevných kreseb pochází ze série nazvané „**Pro sebe**“ a je přístupna od 11 do 17 hodin.

Ačkoliv si autora (viz vedlejší **obrázek**) připomínáme jednou z jeho výborných karikatur pro týdeník *Respekt*, je zřejmé, že *Reisenauer* už dost dlouho vyskakuje ze škatulky „pouhého“ dvorního kreslíře jednoho periodika. (i)

Kresba: **Pavel Reisenauer** (*Jaroslav Zavadil*)

Poznámka / Nominace na **Cenu** neznamená ještě „prohlédnutí“ redakcí...

Nominace mezi čtveřici finalistů *Česko - Slovenské Novinářské ceny za karikaturu* v posledním ročníku (za rok 2010) s výstavami v SR a ČR v roce 2011 ještě zdaleka neznamená, že by se cartoonista mohl vzápětí těšit na vyšší honorář, či většímu uznání. **Fedor Vico** dostal letos zprávu z redakce ***Hospodářských novin***, pro které dosud kreslil:

„Po dlhšom uvažovaní a diskusiách sme sa dohodli, že karikatúra na názorovej strane by mala mať jednotný charakter, čo je žiaľ možné, len ak ju bude tvoriť jeden autor. Zatiaľ budeme spolupracovať s pánom **Jakubcom**. Zmenu zavádzame od 1. marca.“

A to už od ledna přestala vycházet pondělní stránka *KORZOVANIE* v denníku ***Korzár*** s Vicovou kresbou... Odborníky posvěcená úroveň autora neznamená nic tam, kde hrají roli i jiné faktory, než jen ověřená kvalita výtvarně-žurnalistické práce. Odbornost redakcí v oblasti *editorial cartoons* je na Slovensku zřejmě na stejně amatérské úrovni jako v ČR. (g)

Do archívu II / „Slovenské Korene“ o výstavě *No comment*

V prvé polovině tohoto čísla GAGu přinášíme v rubrice „Časopisy“ výstřižek z dvojčísla *Slovenských Korenů* (2011/11-12) s textem prešovského čestného člena Fedora Vico. Pro lepší představu přidáváme zmenšenou reprodukci zmíněné dvoustrany s 8 obrázky z výstavy v *Týnské kavárně* v Praze koncem roku 2011, s plakátem a snímkem z vernisáže. (r)

Časopisy / „Kayhan Caricature“ představil *Erdogana Basola*

Íránský ryze cartoonistický (nikoliv humoristický) časopis, více méně grafická revue „*Kayhan Caricature*“ (Obálka: *Mohammad Amina Aghaei*; práci vystavil v polské Legnici v r. 2009 - viz vlevo) představil ve svém už 238. čísle (!) populárního tureckého karikaturistu *Erdogana Basola*. Učinil tak na čtyřstraně, která nabízí 18 kreseb umělce včetně jeho portrétu (viz obr. vpravo!). (r)

Z níže uvedeného strohého seznamu komiksových událostí posledních čtrnácti dnů vyplývá několik pozoruhodností. Tak například slavný **Thorgal** belgicko-polské autorské dvojice Van Hamme/Rosinski se u nás díky Albatrosu konečně dočkal vydání svého úplně prvního dobrodružství z konce 70. let.

Japonské ministerstvo zahraničí vyhlásilo letošní nejlepší světovou mangu, kterou se tímto stala americká **I Kill Giants**. Americko-španělský autorský tým se tak za odměnu podívá do Japonska

na následky zemětřesení a setká se s místními komiksovými umělci. V předchozích letech uspěli dvakrát Číňané a jednou Thajci a Belgičané.

Ve věku devadesáti let zemřel legendární americký kreslíř **John Severin**. Neméně proslulý tvůrce **Bryan Talbot**, jeden ze zakladatelů moderního evropského komiksu, se v pátek dožil šedesátý v plné tvůrčí síle. (Vhrsti)

Nové komiksy:

Jean Van Hamme / Grzegorz Rosinski: **Thorgal 01: Zrazená čarodějka** (Albatros Media – Cooboo)

Stan Sakai: **Usagi Yojimbo 16: Bezměsíčná noc** (Crew)

různí: **Simpsonovi: Velké rodeo** (Crew)

Geoff Johns / Carlos Pacheco: **Green Lantern: Žádný strach** (BB art)

Masaši Kišimoto: **Naruto 05: Vyzyvatelé** (Crew)

Yu Aikawa: **Motýlek 5** (Talpress)

Workshop:

10. března, 15:00, DBK Budějovická, kavárna Gaviota, Praha: **Jaroslav Němeček: Čtyřlístek** (Setkání s autorem komiksu, výtvarná a literární soutěž pro děti)

Ceny:

Japan's International Manga Award: Joe Kelly J.M. Ken Niimura: **I Kill Giants**

Narozeniny:

Bryan Talbot (*1952), legenda britského komiksu

Dan Christensen (*1972), americký kreslíř žijící ve Francii

Úmrtí:

John Severin (*1921), americký kreslíř, v roce 2003 uveden do komiksové síně slávy

Do archívu III. / Pozvánka na **ČUK** ve Varšavě s kresbou **Marie Plotěné**

Pozvánka na zahájení výstavy ve Varšavě se nám pro účely GAGu dostala do redakce pozdě. Ale do archívu patří. Název **Czeska Kreska** necháváme otevřený (Kráska nebo Kresba?)

Dyrektor Czeskiego Centrum w Warszawie Pavla Foglová
zaprasza na wystawę współczesnej czeskiej karykatury

„CZESKA KRESKA“
oraz na spotkanie z jej kuratorem Břetislavem Kováčkem

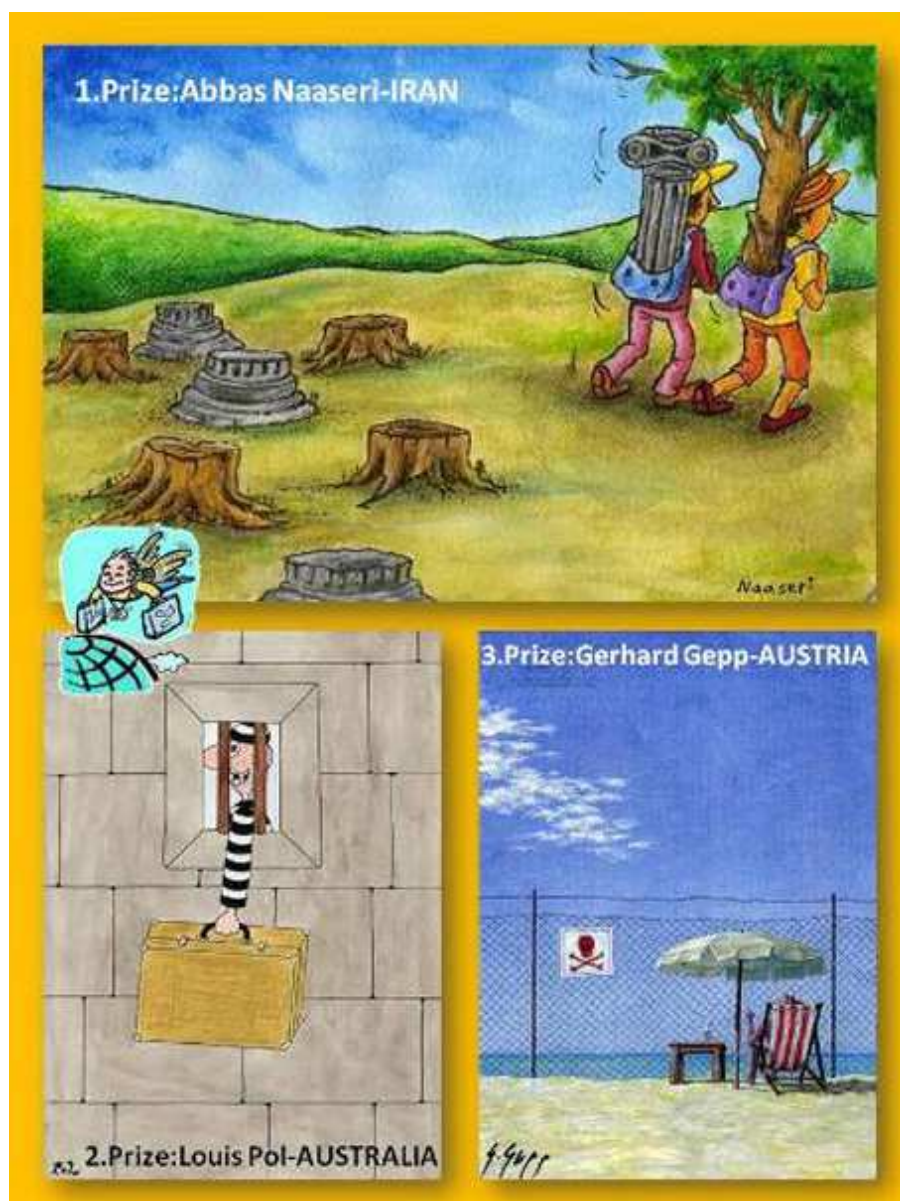
Wernisaż odbędzie się w czwartek 16 lutego 2012 o godz. 18.00
Czeskie Centrum w Warszawie, Al. Róż 16

Autorzy prezentowanych prac, zrzeszeni w Czeskiej Unii Karykaturzystów,
należą do najbardziej znanych artystów tworzących na terenie Republiki Czeskiej.

   www.czechcentres.cz/warsaw
www.facebook.com/czeskiecentrum

STABOFRAMEN – PARTNER GENERALNY SIECI „CZESKIE CENTRES” NA ŚWIECIE

Výsledky / Čína, Polsko, Itálie...

Na obrázcích vlevo: Vítězné práce z tu-
recké soutěže *Turismus*. Výsledky jsme
přinesli v GAGu číslo
3-4 tohoto ročníku.
Vítězný Nasser z Irá-
nu (**obr. nahoře**) si,
tak jako kolega Srna,
doletěl pro cenu do
Istanbulu osobně.

Prešov 2012

Mezinárodní soutěž
cartoons *Kýchání
mozgu* v Prešově
bude i v tomto roce.
Jak se dozvídáme od
hlavního pořadatele
Petera Rázuse, pro-
jekt byl podpořen z
Višegrádského fondu
a nyní se vedou
jednání o dofinanco-
vání z dalších zdrojů.
Předpokládá se vy-
hlášení soutěže
v červnu s uzávěrkou
v září. Výstavy mají
být krom Prešova v
Nowom Targu (PL) a
Užhorodu (UA).

1. Int'l Caricature Competition Bruce Lee 2011 - Čína

Golden Prize: Mac Donald - Kanada

Silver Prize: *Catarina Oliveira - Portugalsko*

Copper Prize: *Omar Alberto Figuerola Turcios - Španělsko*

Special Prizes: Shankar Pamarthy – Indie; Zhu Shaowei – Čína; Fajar Nursyamsujati –
Indonésie; *Ertan Sertoz – Turecko*; Raul De La Nuez – USA

Excellent Prize: Ikhsan Dwiono - Indonésie; Yustinus Anang Jatmiko - Indonésie; Ricardo Clement Alecus -
Mexiko; *Oleksy Kustovsky - Ukrajina*; Raul Alfonso Grisales - Kolumbie; Ricardo Contreras Cortes - Kolumbie;
Valentin Druzhinin - Rusko; *Markus Grolík - Německo*; Ray Costa - Brazílie; Nasrin Abdosheykhi - Iran;
Farkhonde Torkamani - Iran; Arif Sutristanto - Indonésie + 15 Číňanů *).

Selected: Khalil Wesam - Egypt; *Slobodan Obradovic - Srbsko*; *Semerenko Vladimir - Rusko*; *Mathijs Andre
– Belgie*; *Haidari Natalija - Belgie*; Raul Alfonso Grisales - Kolumbie; *Milenko Kosanovic - Srbsko*; Daniel
Campos - Argentina; *Luc Descheemaeker - Belgie*; *Valeriu Kurtu - Německo*; *Darko Drljevic - Černá Hora*;
Kazanevsky Vladimir - Ukrajina; Yunus Erlangga - Indonésie; Indra Tryana - Indonésie; Arif Sutristanto -
Indonésie; *Sunnerberg Constantin - Belgie*; *Otilia Elena Bors - Rumunsko*; One Zhan - Indonésie; *Arturo
Molero - Španělsko*; *Alexander Dubovsky - Ukrajina* + dalších 12 Číňanů *)

Pozn.: **Zvýrazili jsme autory z Evropy.**

*) Jména čínských karikaturistů naleznete na této adrese spolu s kompletními výsledky soutěže
Redman: <http://www.redmanart.com/do/bencandy.php?fid=5&id=423>

Satyrykon 2012 Legnica - Polsko

Grand Prix **SATYRYKON** 2012: Valentin **GEORGIEV** - Bulharsko (viz obr. vlevo!)

Sekce ŽART

I. cena: Józef JURCZYSZYN - Polsko

II. cena: Jiří SLÍVA - Česko (viz obr.!)

III. cena: Pol LEURS - Lucembursko

Uznání: Lex DREWIŃSKI - USA

Uznání: Sebastian KUBICA - Polsko

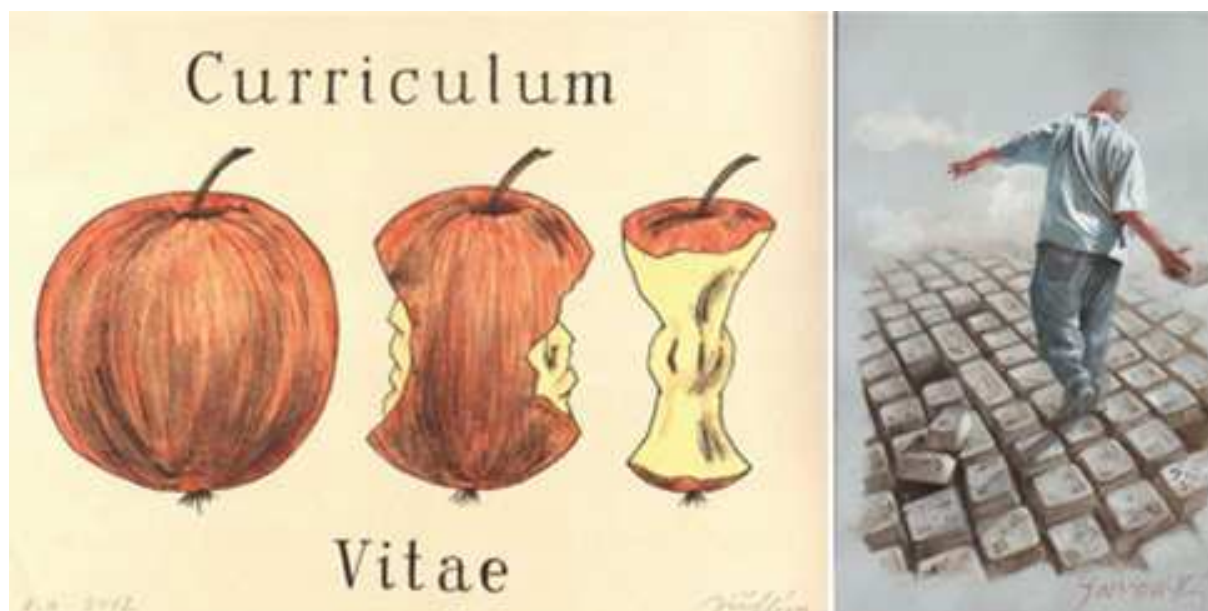
Sekce SATYRA SPOŁECZNA

I. cena: Grzegorz SZUMOWSKI - Polsko
(viz obr. vpravo dole)

II. cena: Grzegorz STAŃCZYK - Polsko

III. cena: Stanisław KOGUCIUK - Polsko

Uznání: Jugoslav VLAHOVIC - Srbsko; Uznání: Krzysztof ZIELIŃSKI - Polsko

Blahopřejeme!

Grafické dílo **Jiřího Slívy „Curriculum Vitae“** získalo **II. cenu** v mezinárodní soutěži **Satyrykon** v polské Legnici. Kolega z Prahy si pro cenu dojede počátkem června a nutno dodat, že to nebude jeho prvé ocenění v tradičně dobře obsazeném mezinárodním klání. Spolu s 6 a půl domácími autory (*Drzewiński* je Polák „americký“) bude reprezentovat „zbytek“ Evropy spolu s lucemburským „dveřníkem“ *Leursem*, profesorem *Vlahovičem* ze Srbska a nejvýše oceněným *Georgievem* z Bulharska.

Jiří Slíva se už mnoha soutěží ve světě neúčastní a patří k tomu málu našich karikaturistů, kteří obesílají většinou kvalitní (čti: tradiční) a „osvědčené“ soutěže, někdy vysloveně na přímé vyžádání pořadatelů. V každém případě je letos jeho cena prvním “zásahem” člena ČUK na mezinárodním poli, bereme-li v potaz hlavní a první tři ceny ve velké mezinárodní konkurenci. No - věříme, že nebude poslední, ze které se budeme moci v roce 2012 radovat. Pokud jde o zahraniční mistry humorného pera na listině vítězů, je Bulhar jediným, kdo se na svět vyklubal později a je tak příslušníkem mladší a nepřilíš početné evropské karikaturistické generace. Bohužel jeho vítězný *vejcovtip* je, dle znalců, už poněkud fousatý. (g)

Kresby: **Valentin Georgiev, Jiří Slíva, Grzegorz Szumowski**

44. Int'l. Umoristi a Marostica 2012 - Itálie

Ceny putují autorům ze zemí EU. Mezi tuctem finalistů, kteří obdrží diplom, jsou čtyři zástupci pořádatelů země i bratři **Svitalští** z ČR. Jinak jury ocenila (s výjimkou Erenburga) samé Evropany.

Grand Prix "SCACCHIERA": Pol Leurs - Lucembursko

Zvláštní cena: Constantin Sunnerberg - Belgie

Zvláštní cena: Markus Grolik - Německo

ATHOS CAREGHI - Itálie; ERNESTO CATTONI - Itálie; BORIS ERENBURG - Izrael; W.C. HENKES - Nizozemsko; MIHAI IGNAT - Rumunsko; HOUMAYOUN MAHMOUDI - Británie; MUAMMER OLCAY - Turecko; RICHARD a SLAVOMIR SVITALSKY - Česko; ROSS THOMSON - Británie; TONI VEDU - Itálie; YONG ZHOU - Finsko; DANIELE ZORDAN - Itálie

Karikatuurwedstrijd 50 jaar migratie - Belgie/Německo

Téma: 50 let od příchodu prvních Turků za prací do Evropy.

1. cena: Luc Vernimmen - Belgie; **2.:** Nikola Hendrickx - Belgie; **3.:** Tsocho Peev - Bulharsko

Propozice / Kanada, Ukrajina, Německo, Itálie, Brazílie

12. Int'l. Editorial Cartoon Competition Ottawa 2012 - Kanada

THE 12TH INTERNATIONAL EDITORIAL CARTOON COMPETITION OF THE CANADIAN COMMITTEE FOR WORLD PRESS FREEDOM

<http://www.cwcpf-cclpm.ca/cartoons-2012>

Téma : Power to the People: Citizens and Social Media (Síla lidí : Občanská a sociální média)

The year 2011 will be remembered for the ways social media — including the use of **smart phones, Twitter and Facebook** — ignited struggles for democracy across the globe. Images of rage in **Tunisia**, after a fruit vendor set himself on fire to protest police actions, of police brutality in **Egypt's Tahrir Square**, and of the dead body of dictator Muammar **Kaddafi** went "viral" within minutes. "Texting" created "flash mobs" during riots in **London, Madrid and Athens**. The **Internet** fueled the Occupy **Wall Street** movement and protests against electoral fraud in **Russia**. What is the impact of social media on our world?

Ceny:

- 1. cena:** \$1500, a crystal trophy, plus a Certificate from Canadian UNESCO,
- 2. cena :** \$750 plus a certificate,
- 3. cena:** \$500 and certificate.

Všechny sumy jsou v kanadských dolarech. **10** (deset) **cartoons** obdrží 'Award of Excellence,'

Počet: Only one (1) cartoon od každého autora. Jen dosud neoceněné kresby.

Rozměr: max. A4; 21 by 29.2 cm; ve formátu jpeg, at 300 dpi

Příložit k práci: The name, address, telephone number and a short biography of the cartoonist.

Ceremoniál: The winners of the Cartoon Competition will be announced at the **World Press Freedom Day Luncheon** held at the **National Arts Centre in Ottawa, Canada on 3. 5. 2012** as well as being advised by e-mail. The winner's names and their cartoons will be posted on the CCWFP web site: <http://www.cwcpf-cclpm.ca/>

Katalog: ne / Výstava: The winning cartoons will be exhibited at the luncheon.

The deadline for receipt of cartoons is **17,00 h., 30. 3. 2012.**

Adresa pro posílání soutěžních prací **by e-mail to: info@cwcpf-cclpm.ca**

II. Int'l competition of cartoons "Football unites us" 2012 Cherson - Ukrajina

Mezinárodní soutěž "Football unites us" souvisí s Championship of Europe on football na Ukrajině a v Polsku: "EURO-2012"

Pořádají: Int'l festival of arts the "Gogol-fantasy" (Cherson), Int'l competition of cartoons "Carluka" (Poltava), Cherson artistic museum, Poltava artistic museum, Charkov society of «Red Cross».

Jury: Chairman of judge of competition "Football unites us" is **Yuriy Kosobukin** (Ukrajina). Members of the Int'l judge of competition: **O. Dergachov** (Kanada), **M. Zlatkovsky** (Rusko), **J. Pena-Pai** (Rumunsko), **M. Shlafer** (Ukrajina), **V. Krugov** (Ukrajina), **K. Baškirov**, šéf charkovského „Červeného kříže“ (Ukrajina).

Téma:

I. «Football unites us» (Kopaná nás spojuje)

II. Favorite footballer of national team on "Euro-2012"

III. Help of volunteers of the organization "the Red cross" on "Euro-2012" .

Příspěvky nesmějí být jinde oceněné. Výtvarná technika je „free“.

Formát: JPEG (3MB - 4MB), 300 dpi.

Počet: bez limitu

Ceny:

1. cena: 5400 ukrajinských hřiven (700\$) + statuette (prize of "Rudyi Panko with the ball")

2. cena: 4000 hrn. (500\$)

3. cena: 2400 hrn. (300\$)

12x Diplomas of competition.

Adresa: info@art-krug.com

Texty k příspěvkům: Ukrainian, Russian nebo English.
Uveďte: *nomination, last name, name of author,*

contacts, creative biography (at pleasure).

K tématu II: *to specify what footballer and what national combined team of "EURO-2012" drawn.*

Deadline: Práce posílejte od **5. února do 25. dubna.**

V elektronické podobě na web-site: <http://www.art-krug.com/>

and voting on a web-site in a division "Cartoons". Interesting us opinion, cartoons lovers, that will be taken into account to the judge. A final decision for the selection of cartoons in a final catalogue and determinations of prizewinners belongs to the judge of competition.

II.fáze:

Od 1. 5. bude na web-site seznam **80-100 cartoons** pro catalogue "Football unites us" 2012.

Do 10. 5. musí uvedení autoři poslat své originální cartoons pro katalog (*or quality authorial copies, format of A4) and personal photo (format of A6).*

Adresa: Kherson regional artistic museum, to Director of museum of Dozenko Alina, 73000, Ukraine, Kherson, Lenin Str., 34

Výsledky: budou vyhlášeny 20. 5. 2012 na web-site soutěže v rubrice "News".

Vyhlášení vítězů: 30. 7. 2012

Katalog: *artists of cartoons that will enter a catalogue will get authorial copies to the prizewinners prizes will be paid.*

Presentation of exhibitions, catalogue: May 2012 - Cherson, June 2012, is Poltava.

Více o soutěži na: <http://art-krug.com/Content/show/page/konkurs>

Intl. Cartoon Competition "Can you believe it?!" Cáchy - Německo

Int'l Cartoon Competition POŘÁDÁ: Arts and Cultural Center KuK e.V. spolu s Aachen Newspaper Publishing Company a se Städteregionem Aachen.

Téma: Can you believe it?!

They say Mr zu G. actually wrote a part of his dissertation himself! Mr Ch. W. himself paid for and planted a rose bush in his garden. Or maybe not? The Felix Krulls, Münchhausens and two-faced hypocrites populate the par-liaments of this world – and this is no new phenomenon. The list of politician lies seems long. Didn't George W. Bush say: "Iraq pos-esses weapons of mass destruction"? Who believed Walter Ulbricht when he said "No one intends to erect a wall"? Did anyone believe Bill Clinton's statement: "I did not have sexual relations with that

woman, Miss Lewinski"? Didn't the Hungarian Prime Minister admit that he lied to the people morning, noon and night during the election campaign? Shouldn't Putin's and Ber-lusconi's noses be infinitely long?

Does what was promised before the election still hold afterwards? Why should it? Is Truth a rare good in politics? Or is the lie in itself taken for granted in politics? And if not, then why not?

Telling lies in politics is a broad field – but it is also a humorous field, which is why we have chosen it to be the theme of our 6th International Cartoon Competition.

How can light be brought into the darkness of the politician's lie? Who can uncover, debunk, explain? Isn't it all laughable?

The cartoonists and caricaturists of the world are called up to do "enlightenment work". Wanted are the funniest cartoons, the sharpest caricatures and gladly also those critical drawings of and about lying politicians and about Truth in politics.

Počet: Maximum 5 cartoons (*Original drawings or signed prints, no copies*)

Formát: DIN A4 bis DIN A3 (*unframed, no matte*)

Původ v letech: 2009-2012

Deadline: 10. 4. 2012

Provide the artist's full name on the back of the drawing, including if applicable the drawer's artistic pseudonym and the title

of the work. The completed entry form, a photograph or portrait caricature (electronic submissions at least 800 pixel/800 kB, jpg format) and a brief CV (max. 280 characters) **for the catalog** should be submitted with the drawings. If available, the print data of the entries are welcome for the catalog.

Jury: The jury will make selections for the exhibition and catalog, and award the prizes from the pool of submissions. Složení: Prof. Bernd Mathieu (Editor-in-Chief of the Aachen Newspaper / Aachen News), Martin Sonntag (Caricatura Kassell), and Nina Mika-Helfmeier (Cultural Affairs director).

Výstava: od 5. 5. do 1. 7. 2012. The awards ceremony and the opening of the exhibition: **5. května 2012 v 16:00 v Kunst and Kultur Center of the Städteregion Aachen, Austraße 9, Monschau.** (In total up to 2 x 45 works plus extensions will be shown).

Katalog: As in every year, the KuK e.V. will publish a catalog in collaboration with the Aachen Newspaper Publishing Company. Artists included in the catalog will each receive one copy.

Ceny:

1. cena: 2500.00 EUR; 2. cena: 2000.00 EUR; 3. cena: 1000.00 EUR; 4. - 6. místo: 500.00 EUR každý

Return policy: All work that does not become property of the Kuk e.V. will be returned at the organisation's expense. The returns will be prepared and carried out with the appropriate care.

Adresa: Entry forms available at: <http://www.staedteregion-aachen.de/> ; <http://www.kuk-monschau.de/> ; <http://www.cartoonfestival.az-web.de/>

21. Int'l satire exhibition "Between reality and madness" 2012 Trento - Itálie

Téma: slowness (*pomalú, zlehka* ap.)

Počet: neomezený

Studio d'Arte Andromeda reserving the right to expose those, which, in its sole discretion, considers most adherents to the theme.

Práce: **must be original**, jakoukoliv výtvarnou technikou, ale musí být striktně k tématu!

Rozměr: Maximum size allowed: **A3**.

Adresa: Studio d'Arte Andromeda - via Malpaga, 17 - 38122 - Trento - Italy

Deadline: 15. 4. 2012.

Ceremonial: Datum bude sděleno všem zúčastněným.

Vracení: The works will be returned on demand.

Katalog: Bude k dispozici během inaugurace výstavy či bude autorům zaslán spolu s vrácenými díly.

Ceny: 1. cena: € 1000,00 / 2. cena: € 700,00 / 3. cena: € 500,00.

Youth Prize, ages 15-29: € 300,00;

Audience Award: Gift

The Organization Committee will keep the prize-winner and signal works. The Studio reserves the right to print a catalog with the most significant works.

5' Int'l Patio Brasil Environmental Humor Show ECOCARTOON - Brazílie

Téma: The Future of Water

Kategorie: Charges, Cartoons, Caricatures, Comic Strips

The event is a competitive exhibit of humorous drawings, whose main objective is to provoke reflection regarding a specific theme. The tools used shall be Charges, Cartoons, Caricatures and Comic Strips on the theme of The Future of Water.

Počet: Každý autor celkem **two (2)** nepublikovaných prací (v každé kategorii?)

Přihláška: na www.ecocartoon.com.br.

Posílání: skrz tuto website ameno e-mailem. Only one (1) entry submission form shall be accepted per participant.

Adresa:

Online Registration: Na ECOCARTOON site. With this password he will be entitled to attach the work(s) desired.

Rozměr A3 (297mm x 420 mm). Formát: in JPEG, with at least 300 DPI.

Registration poštou: Rozměr A3 (297mm x 420 mm).

Práce s připojenou přihláškou přímo na adresu: Pátio Brasil Shopping Mall, SCS Qd. 07 Bl. A Administração - Bairro: Asa Sul – CEP: 70.307-902 Brasília – DF, (with the name of the event, ECOCARTOON, clearly marked on the envelope or package).

